

over til at blive et kommunalt Arbejde, og jeg erklærede tillige, at jeg kunde erkende, at der taler saare meget for at forandre Forholdet saaledes, at Snekastningsbyrden gik over fra at være en væsentlig personlig Byrde, til at blive en Byrde, der hvilede paa Ejendommene. Men det gaar efter min Formening ikke an, naar man saaledes forandrer Systemet, da at nøjes med de Regler, man har haft under det ældre System, med Hensyn til, hvem Forpligtelsen skal paahvile. Det er efter min Formening en Maade at skrive Love paa, som i høj Grad maa fordømmes, fordi den giver Anledning til megen Uklarhed og aabner det videste Spilleum for kommunal Vilkaarlighed, og De maa ikke tro, at det er overflødigt at sikre sig derimod. Man anser det for nødvendigt at sikre sig mod Vilkaarlighed fra Regeringens, fra Domstolenes Side, kort sagt fra alle Sider; skulde det da være overflødigt at tage Forholdsregler mod Vilkaarlighed fra Kommunerne Side. Man kan virkelig være udsat for vilkaarlig Behandling baade af Sogne- og Amtsrådskommuner, og ikke en Gang det, at der kan returneres til Amtsrådet, giver Sikkerhed mod vilkaarlig Behandling. Det er ikke rigtigt, at man ordner en Sag saaledes, at det i Virkeligheden bliver Kommunalbestyrelserne, der faa Ret til at paalægge Befolkningen Skatter og Byrder, uden at Befolkningen kan finde Vejledning i Lovene med Hensyn til, hvorvidt den Byrde, man paalægger de enkelte, er stemmende med, hvad Lovgivningsmagten har villet. Det hedder ganske rigtig i Udvalgets Betænkning, at Snekastningsarbejdet hidtil nærmest har været en personlig Byrde, der efter nærmere i § 6 i Reglement af 20de December 1799 bestemte Regler er paalagt Beboerne indenfor en vis Afstand fra Vandvejene. Derpaa hedder det, at Lov af 30te December 1858 ikke ændrer Reglementets Hovedprincipper, hvilket ogsaa er ganske rigtigt; det bemærkes, at ved denne Lov er der fastslaaet forandrede og mere detaljerede Regler for Snekastningsbyrdens Fordeling. Der henvises saa til, at Arbejdet skal fordeles paa Beboerne i Forhold til Hartkorn, bygningssafgiftspligtige Assurancesummer, Bedrift og Folkehold. Om disse Bestemmelser siger Udvalget, ogsaa efter min Mening ganske rigtigt, at de ere mindre klare og ikke tilstrækkelig udtømmende, og at særlig medfører den Omstændighed, at Snekastningsbyrden er paalagt Beboerne, adskillige Ulemper, som saa nærmere paavises. Ikke desto mindre beroliger man sig i alt væsentligt ved de nugældende Regler, idet man siger, at den ny Byrde, som ikke længere skal være personlig, men reel, skal alligevel fordeles efter samme System

som tidligere: Hartkorn, Assuranceværdi for Bygningerne, Bedrift og Folkehold. Nu har jeg vel set, at det ærede Udvalgs Flertal foreslaar at tilføje Paragraffen en Bestemmelse, hvorefter der ligesom gives nærmere Bestemmelser i Henseende til Affattelsen af Regulativet om Snekastningsbyrden; men det forekommer mig, at denne Tilføjning er lidet tilfredsstillende. Den rammer ikke, hvad den efter min Mening skulde ramme, og paa den anden Side kan den i alt Fald let give Anledning til Misforstaaelser, som forekomme mig at kunne blive meget uheldige. Den søger at forhindre Vilkaarlighed i Henseende til Værdføetningen, om jeg saa maa udtrykke mig, af forskellige Hartkornstørrelser og Assurancesummer for de paagældende Ejendomme, idet det siges, at Stigningen maa højst finde Sted med 1 Td. Hartkorn op til 10 Td. og for Assurancesummerne højst foregaa med 1,000 Kroner op til 10,000 Kr. og derfra op efter med 2,000 Kr., men dette Forslag af Udvalgets Flertal rører ikke ved, hvad der efter min Mening er det væsentlige, dette nemlig: Hvad er Meningen med, at man i § 5 siger, at Snekastningsbyrden skal fordeles efter Hartkorn, Assuranceværdi, Bedriften og Folketallet? Derved rører dette Endringsforslag ikke og det er efter min Formening det vilkaarlige. Hvis jeg ikke tager fejl, udtalte den højtærede Indenrigsminister for et Døjelid siden, at efter hans Mening kunde det være tvivlsomt om man ikke helt kunde bortkaste de 2 sidste Numre, Bedrift og Folkehold. Han syntes at opfatte det saaledes, at i alt Fald skulde disse 2 Momenter kun subsidiært komme i Betragtning, og han mente, at saaledes gik det ogsaa væsentlig nu til, men der havde dog tilbørlig fundet et andet Forhold Sted, i alt Fald i Kjøbenhavns Amts Amtsråds-kreds. Nu tillader jeg mig at henstille til ærede Medlemmer, som have Del i Lovgivningsmagten, om det dog skulde være rigtigt at give en Lov, som gaar ud paa at ordne et Forhold, og der lade staa hen som noget uafgjort et Punkt, hvorom der er forskellige Meninger i Udvalget og hos Indenrigsministeren, for ikke at tale om de forskellige Amtsråd, vedrørende et Forhold, der ofte kan spille nogen Rolle. Jeg henstiller, om det er rigtigt paa den Maade at skrive Love, efter min Mening er det aldeles utilbørligt. Naar det har været Meningen i Lovene af 1858, at disse forskellige Momenter skulle tages i Betragtning ved Fordelingen af Snekastningsbyrden, tror jeg ingenlunde, at det kan siges, at det ikke skulde have noget at betyde, saa at man i Grunden kun skulde bryde sig om Hartkornet og Assurance, og